

Temyiz Edenler : 1- (Davalı) : Rekabet Kurumu - ANKARA

Vekili : Av. Ayperi Samantır - Aynı adreste

2- (Davalı Yanında Müdahiller) :

1- Kardemir Karabük Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş.

Vekilleri : Av. Soner Aikan, Av. Sait Algün

Kardemir A.Ş. Fabrika Sahası - KARABÜK

2- Çelsantaş Çelik Mamülleri San ve Tic. A.Ş.

Vekili: Av. Dr. İsmail Yılmaz Aslan

Gazi Umur Paşa Sok. Bimar Plaza No: 38/8 - Beşiktaş/İSTANBUL

Karşı Taraf (Davacı) : Kaptan Demir Çelik Endüstri ve Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. İlmütluhan Selçuk

Ebulula Mardin Cad. No:57 - Akatlar Beşiktaş/İSTANBUL

İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 22/03/2016 günlü, E:2011/2373, K:2016/777 sayılı kararının hukuka uygun olmadığı ileri sürülerek temyizden incelenerek bozulması, davalı idare ve davalı yanında müdahiller tarafından istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Nuray Doğru

Düşüncesi : Temyiz istemlerinin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nca dosyadaki belgeler incelendi, gereği görüldü:

Dava; Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Kardemir), Çağ Çelik Demir Çelik Endüstri A.Ş., Çelsantaş Çelik Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş., Yolbulan Demir Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve Yolbulanlar Nakliyat ve Ticaret A.Ş.'nin demir çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli faaliyetlerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'a aykırı olduğu iddiasıyla yapılan başvuru üzerine belirtilen iddialara yönelik olarak 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına, şikâyetin ve geçici tedbir talebinin reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27/01/2011 günlü, 11-06/101-34 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesinin 22/03/2016 günlü, E:2011/2373, K:2016/777 sayılı kararıyla; 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un ilgili maddelerinden bahsedildikten sonra, Yasa'nın bu düzenlemelerine göre soruşturma açılması için yeterli bilgi ve belge varsa doğrudan soruşturma açılmasına karar verilebileceği, doğrudan soruşturma açılmasına yetecek bilgi ve belge bulunmadığı hâllerde ise daha fazla bilgi veya belge elde edebilmek için önaraştırma yapılabileceği ve önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde ettiği bilgi ve deliller ile önaraştırma raporunun Kurul'ca değerlendirilerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar verilebileceği, bu iki karar türünden birini verme hususunda Rekabet Kurulu'nun takdir yetkisinin bulunduğu ve bu yetkinin 4054 sayılı Kanun'un 1. maddesinde belirtilen amaçları gerçekleştirme hedefi doğrultusunda kullanılması gerektiğinin açık olduğu; bu bağlamda, önaraştırma sonucunda rekabet kurallarını ihlâl eden eylem, karar ve anlaşmaların söz

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2016/4477

Karar No : 2018/660

konusu olmadığına hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde ortaya çıkması hâlinde Kurul'ca soruşturma açılmamasına karar verileceği, ancak önaraştırma sonucu elde edilen bilgi ve delillerin bu sonuca ulaşmaya elverişli olmaması veya yetersizliği hâlinde ise soruşturma açılmasına karar verilmesi gerektiği konusunda duraksamaya yer olmadığı; başka bir anlatımla, ihbar ve şikâyet başvurularında ileri sürülen iddia ve deliller ile re'sen araştırma sonucunda elde edilen bilgi ve bulguların noksan olduğu ve dolayısıyla önaraştırmaya konu edilen olayın soruşturma açılmasına gerek bulunmadığı yönünde kesin bir kanaate ulaşmaya yetecek ölçüde aydınlatılmadığı hâllerde, Kurul'ca soruşturma açılmasına karar verilerek 4054 sayılı Yasa'nın 43. ve devamı maddelerinde düzenlenen idari usulün uygulanması sonucunda yapılacak değerlendirmenin 48. maddede öngörülen nihai kararla sonuçlandırılması gerektiği; aksi takdirde rekabet kurallarının ihlâl edildiğine ilişkin iddialar açıklığa kavuşmadan soruşturma açılmaması yönünde alınan kararın rekabetin korunması amacına hizmet etmeyeceğinin kuşkusuz olduğu; dava dosyasının incelenmesinden, davacı şirket tarafından Rekabet Kurumu kayıtlarına 03/11/2010 tarihinde giren başvuru ile, Kardemir'in yönetimini müştereken kontrol eden ve ayrıca kendi şirketleri aracılığıyla demir çelik sektöründe faaliyet gösteren Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının aralarında anlaşarak birbirlerinin pazarlarına girmedikleri ve bu yolla aralarındaki potansiyel rekabeti ortadan kaldırdıkları, bu grupların yine aralarında anlaşarak hem ham madde kaynaklarını paylaştıkları, hem de ham madde tedarik fiyatları ile arz ve talep miktarlarını piyasa dışında belirledikleri, rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları ve ayrımcılık yaptıkları, Kardemir'in, "Batı Karadeniz bölgesi"nde "kütük demir pazarı"nda hakim durumda olduğu ve bu hakim durumunu kötüye kullanarak uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'i ortak kontrol eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının sahibi bulunduğu teşebbüslere imtiyaz sağladığı, rakip teşebbüsler aleyhine ayrımcılık yaptığı ve rakip teşebbüslerin ham maddeye erişimini zorlaştırarak mamul mal pazarlarının bu grupların sahibi bulunduğu teşebbüsler lehine tekelleşmeye yol açtığı, Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, Kardemir hisselerini devralmaları işlemini Rekabet Kurulu'na bildirmedikleri iddia edilerek; Kardemir ve bu teşebbüs üzerinde ortak kontrole sahip bulunan üç grubun demir çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli uygulamaların 4054 sayılı Yasa'ya aykırı olduğu, Kardemir tarafından ayrımcı uygulamalara son verilmesini sağlayacak nitelikte geçici tedbir kararı alınması ve soruşturma açılmasının talep edilmesi üzerine yapılan ön araştırma sonucunda, raportörler tarafından hazırlanan 18/01/2011 günlü, 2010-1-313/ÖA-11-267.IYA sayılı Önaraştırma Raporu'nun, 11-06 sayılı Kurul toplantısında görüşülmesi üzerine alınan dava konusu Kurul kararı ile, Kardemir'i müştereken kontrol eden ve birlikte hareket eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, ham madde kaynaklarını (Kardemir tarafından üretilen kütüğü) aralarında paylaştıkları, ham madde tedarik fiyatlarını, arz ve talep miktarını piyasa dışında belirledikleri ve bu yolla rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları iddiaları ile ilgili olarak; anılan teşebbüslerin tamamı uzun demir çelik pazarında faaliyet göstermekle birlikte her bir teşebbüsün farklı alt ürün gruplarında uzmanlaştığı ve üretimini belirli ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, esasen demir çelik sektöründe faaliyet gösteren çeşitli büyüklükteki pek çok teşebbüsün üretimini gerek yassı ürünler pazarında gerekse uzun ürünler pazarında belirli alt ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, bu durumun her bir teşebbüsün belirli ürünlerde uzmanlaşmasından kaynaklanabildiği gibi teşebbüslerin erişebildikleri müşteri gruplarının niteliğinden ya da pazarlardaki farklı kârlılık yapılarından da kaynaklanabildiği, bu nedenle teşebbüsler arasında bu yönde bir koordinasyon olduğuna işaret edecek nitelikte kesin bir delil bulunmadığı sürece teşebbüslerin birbirlerinin pazarlarına girmemesi hususunun 4. madde kapsamında değerlendirilemeyeceği, önaraştırma kapsamında raportörlerce yapılan yerinde incelemelerde, bu iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılmadığı, ayrıca ham madde kaynaklarının teşebbüsler arasında paylaşıldığı ve ham madde fiyatlarının yine aynı teşebbüslerce piyasa dışında belirlendiği iddialarına yönelik olarak da yerinde incelemelerde herhangi bir bulguya rastlanılmadığı, dolayısıyla 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle ilgili olarak ileri sürülen

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2016/4477
Karar No : 2018/660

iddiaların reddine; Kardemir'in "kütük pazarı"nda "Batı Karadeniz coğrafi bölgesi"nde hakim durumda olduğu ve uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'de hakim hissedar konumunda olan Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarına ait demir çelik şirketlerine kütük temininde imtiyaz sağlayarak bu hakim durumunu kötüye kullandığı iddiaları ile ilgili olarak; ilgili teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik ürünleri pazarında faaliyet gösterdikleri, bu nedenle ilgili ürün pazarının, daha önceki Kurul kararlarına da paralel olarak, "uzun demir çelik ürünleri pazarı" olarak belirlendiği, şikâyet başvurusu kütük satışlarına yönelik olduğundan, "kütük pazarının da ayrı bir ilgili ürün pazarı olarak değerlendirildiği, coğrafi pazarın Türkiye'den daha dar belirlenmesini gerektirecek herhangi bir unsur tespit edilemediğinden daha önceki Rekabet Kurulu kararlarına uygun olarak ilgili coğrafi Pazarın, "Türkiye" olarak belirlendiği, Demir Çelik Üreticileri Derneği'nden elde edilen bilgilere göre yurt içi kütük üretiminde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütükle ilgili ürün pazarında hakim durumda olamayacağı sonucuna varıldığı, bu nedenle Kardemir'in satış sistemi ve pazar davranışlarına ilişkin iddiaların 4054 sayılı Yasa'nın 6. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesine gerek bulunmadığına; Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, Kardemir hisselerini devralmaları işlemini Rekabet Kurulu'na bildirmedikleri iddiası ile ilgili olarak; Yolbulan, Güleç ve Yücel grupları, İMKB'de işlem gören ya da şahısların elinde bulunan Kardemir hisselerini çeşitli tarihlerde satın alarak A ve B hisse gruplarında çoğunluğu elde ettiği ve Kardemir'in kontrolünde söz sahibi konuma geldiği, söz konusu grupların hisse alımları uzunca bir süreye yayılmakla birlikte, Yolbulan ve Güleç gruplarının 14/08/2002 tarihli Kardemir Genel Kurulu, Yücel grubunun ise 25/04/2003 tarihli Kardemir Genel Kurulu itibariyle Kardemir'in yönetiminde söz sahibi hale geldiği, söz konusu işlemin o dönemde yürürlükte olan 1997/1 sayılı "Rekabet Kurulu'ndan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ" kapsamında izne tabi bir devralma işlemi olduğu, buna karşılık, 23/01/2008 tarihinde yürürlükten kaldırılan, 4054 sayılı Yasa'nın zamanaşımına ilişkin 19. maddesinde teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlâli hâlinde üç yıl, diğer hallerde beş yıllık zamanaşımı sürelerinin yer aldığı, şikâyete konu devralma açısından bakıldığında ise, kontrolde yapısal değişikliklerin gerçekleştiği tarihlerde yürürlükte olan bu hükümler gereği, devralma işlemlerinin zamanaşımına uğradığı, sonuç olarak, 4054 sayılı Yasa'nın 11. maddesi çerçevesinde cezai bir işlem tesis edilemeyeceğine, bu nedenle şikâyete konu iddialara yönelik olarak Yasa'nın 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına yer olmadığına ve şikâyetin reddine karar verildiği bu kararın iptali istemiyle bakımakta olan davanın açıldığının anlaşıldığı; dava konusu Kurul kararı, 4054 sayılı Yasa'nın 6. maddesi kapsamında değerlendirildiğinde, davacı tarafından ileri sürülen Kardemir'in "kütük pazarı"nda "Batı Karadeniz coğrafi bölgesi"nde hakim durumda olduğu ve uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'i ortak kontrol eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarına ait demir çelik şirketlerine kütük temininde imtiyaz sağlayarak bu hakim durumunu kötüye kullandığı iddialarının değerlendirilmesi bakımından; kararda, öncelikle ilgili ürün ve coğrafi pazarın tespit edildiği, ardından Kardemir'in bu pazarda hakim durumda olup olmadığı değerlendirildiği, coğrafi pazar değerlendirmesi yapılırken Rekabet Kurulu'nun demir çelik sektörüne ilişkin olarak geçmiş tarihli kararlarında belirlediği ilgili coğrafi pazar tanımları ve ön araştırma sürecinde yapılan tespitlerden faydalanıldığı; buna göre, Rekabet Kurulu'nun demir çelik pazarına yönelik olarak vermiş olduğu yakın tarihli kararlarda ilgili coğrafi pazarı "Türkiye" olarak belirlediği, Karabük için kütük temini açısından başta Ukrayna ve Rusya olmak üzere çeşitli ithalat kaynaklarının mevcut olduğu ve ithal kaynaklardan kütük temininin çok sayıda haddecî kuruluş tarafından gerçekleştirilebildiği ve Türkiye'deki elektrik ark ocaklı tesislerin kütük satışı gerçekleştirdiği, özellikle Marmara Bölgesinde bulunan tesislerin Karabük için önemli alternatif kaynaklar olduğu, Kardemir'in dünya fiyatlarından bağımsız bir fiyatlama gerçekleştirmediği ve dünya pazarlarına entegre bir piyasa davranışı sergilediği, taşıma maliyetlerinin toplam maliyetler içinde önemli bir yer tutmadığı, bölgeye yurt içi

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2016/4477
Karar No : 2018/660

ve yurt dışından kütük taşıma maliyetinin ton başına ortalama 10-15 USD arasında değiştiği, içinde bulunulan dönemde kütüğün ortalama fiyatının 600 USD seviyesinde gerçekleştiği, bu fiyat baz alındığında nakliyenin kütük maliyeti içinde % 1,6 ila 2,5 gibi küçük bir orana tekabül ettiği, bu çerçevede, ilgili coğrafi pazarın "Türkiye"den daha dar belirlenmesini gerektirecek herhangi bir unsur tespit edilemediği, bu nedenle daha önceki Rekabet Kurulu kararlarına ve yukarıda yer verilen tespitlere uygun olarak ilgili coğrafi pazarın "Türkiye" olarak belirlendiğinin anlaşıldığı; 12/08/1997 günlü, 23078 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 1997/1 sayılı "Rekabet Kurulu'ndan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ"de coğrafi pazarın, teşebbüslerin mal ve hizmetlerinin arz ve talebi konusunda faaliyet gösterdikleri, rekabet koşullarının yeterli derecede homojen ve özellikle rekabet koşulları komşu bölgelerden hissedilir derecede farklı olduğu için bu bölgelerden kolayca ayrılabilen bölgeler olarak tanımlandığı; Rekabet Kurulu'nun 10/01/2008 günlü, 08-04/56-M sayılı kararı ile kabul edilen "İlgili Pazarın Tanımlanmasına İlişkin Kılavuz" ile, pazar tanımlanmasının temel ilkeleri ve pazar tanımında dikkate alınan kriterlerin belirtildiği; Kılavuz'da, pazar tanımlanmasına, ilgili teşebbüslerin ürünlerinden ve bunları sattıkları bölgelerden başlanacağı, coğrafi pazarın tanımlanmasında öncelikle tarafların ve rakiplerin pazar paylarının dağılımına ilişkin göstergelerden ve fiyat farklılıklarından hareketle bir ön görüş oluşturulacağı, ardından, değişik bölgelerdeki teşebbüslerin müşteriler için gerçekten birer alternatif arz kaynağı oluşturup oluşturmadığının inceleneceği, bu incelemede, müşterilerinin siparişlerini kısa dönemde ve ihmal edilebilir maliyetlerle başka yerlerdeki teşebbüslere kaydırıp kaydıramayacaklarının temel noktayı oluşturacağı, kesin bir pazar tanımı yapılmasının gerekli olduğu durumlarda, ilgili pazar tanımı için gerekli bilgileri elde etmek amacıyla endüstrideki belli başlı müşteriler ve teşebbüslerle temas kurulabileceği, gerekli görülen durumlarda, bilgi isteme yazıları da gönderilebileceği, farklı bölgeler arasında fiyat farklılıkları ve müşterilerin verdiği tepkilerin, coğrafi pazarın tanımlanması açısından önemli veriler oluşturacağı, müşterilerin satın almalarındaki coğrafi eğiliminin incelenmesinin de faydalı bilgiler sağlayacağı, nakliye maliyetlerinin yüksekliği ya da ilgili ürünün niteliklerinden kaynaklanan çeşitli sınırlamaların müşterilerin alımlarını başka bölgelere kaydırmalarını engelleyebileceği şeklinde belirlemelere yer verildiği; dava dosyasında mevcut bilgi ve belgelerin incelenmesinden, dava konusu kararda, yurt içi ve yurt dışından kütük taşımanın maliyeti ton başına ortalama 10-15 USD arasında değiştiği tespitine yer verildiği, ancak, söz konusu tespit in hangi somut verilere dayandığına dair hiç bir kaynak zikredilmediği, bu navlun bedellerinin hangi dönemde hangi tedarikçiler açısından geçerli olduğuna ve daha da önemlisi hangi mesafe için geçerli olduğuna dair hiç bir açıklamaya yer verilmediği; aynı şekilde, ithalatın alternatif bir hammadde tedarik kaynağı oluşturduğu tespitine ilişkin olarak da ithalat yoluyla hammadde temininde uygulanan gümrük vergilerinin ve navlun giderlerinin dikkate alınmadığı, ayrıca Kardemir tarafından kendi bulunduğu bölge dışındaki bölgelere ne miktarda hammadde satışı yapıldığı ve diğer bölgelerdeki ham madde sağlayıcılarından bu bölgeye ne miktarda hammadde satışı yapıldığının incelenmediği, özellikle hammadde kaynaklarının bulunduğu bölgeler arasında talep geçişkenliğinin bulunup bulunmadığı yeterince incelenmeden coğrafi pazarın "Türkiye" olarak belirlendiğinin anlaşıldığı; bu durumda, dava konusu Kurul kararında coğrafi pazar belirlenirken, Tebliğ ve Kılavuz'da belirtildiği şekilde yeterli seviyede araştırma ve inceleme yapılmadan karar verildiği görüldüğünden eksik incelemeye dayalı olarak tesis edildiği anlaşılan dava konusu işlemde bu yönüyle hukuka uygunluk bulunmadığı; uyuşmazlığın, Kardemir'in hakim durumunu kötüye kullandığı iddiasına ilişkin kısmına gelince, dava konusu Kurul kararında özette; Demir Çelik Üreticileri Demeği'nden elde edilen bilgilere göre yurt içi kütük üretiminde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütük ilgili ürün pazarında hakim durumda olamayacağı sonucuna varıldığı, bu nedenle Kardemir'in satış sistemi ve pazar davranışlarına ilişkin iddiaların 4054 sayılı Yasa'nın 6. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesine gerek bulunmadığı sonucuna ulaşıldığının ifade edildiği; hâkim durum

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2016/4477
Karar No : 2018/660

kavramının, 4054 sayılı Yasa'nın 3. maddesinde; "Belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerinden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücü" olarak tanımlandığı; Rekabet Kurumu'nun 29/01/2014 tarihinde yayımladığı "Hâkim Durumdaki Teşebbüslerin Dışlayıcı Kötüye Kullanma Niteliğindeki Davranışlarının Değerlendirilmesine İlişkin Kılavuz"un 11. paragrafında; "Pek çok ilgili pazar bakımından incelenen" teşebbüsün ilgili pazardaki konumunun birincil göstergesi, teşebbüsün sahip olduğu pazar payıdır. Pazar payı, genellikle incelemeye konu olan faaliyetlerin niteliğine göre satışların parasal değeri veya satış miktarı üzerinden hesaplanmaktadır. Kurul, yaptığı değerlendirmede bu ölçütler ile birlikte incelenen pazarın özellikleri sebebiyle kapasite ya da rezerv miktarları gibi göstergelerden biri ya da birkaçını da göz önüne alarak pazar payını belirleyebilmektedir." düzenlemesinin yer aldığı; Rekabet Kurulu'nun 10/01/2008 günlü, 08-04/56-M sayılı kararı ile kabul edilen "İlgili Pazarın Tanımlanmasına İlişkin Kılavuz"un 42. paragrafında, pazar paylarının belirlenmesindeki referans noktasının çoğunlukla satış rakamları olduğu, ancak, ilgili ürün veya endüstrinin özelliklerine bağlı olarak başta kapasite, ihale pazarlarındaki aktör sayısı, havacılıkta olduğu gibi filo büyüklüğü ya da madencilik benzeri sektörlerde olduğu gibi kontrol edilen rezerv miktarı gibi başka göstergelerin de yararlı bilgiler sağlayabileceğinin düzenlendiği; aktarılan düzenlemeler çerçevesinde pazar payının belirlenmesindeki temel referans noktasının satış rakamları olduğu, dava konusu Kurul kararında ise kütük üretimi üzerinden bir pazar payı hesabı yapıldığının anlaşıldığı; bu durumda, dava konusu Kurul kararında pazar payı belirlenmesi yapılırken ilgili ürüne ilişkin (kütük) satış rakamlarının dikkate alınması gerekirken, sadece üretim rakamları üzerinden bir pazar payı hesabı yapılmasının isabetli olmadığı anlaşıldığından, Demir Çelik Üreticileri Derneği'nden elde edilen bilgilere göre yurt içi kütük üretiminde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütük ilgili ürün pazarında hakim durumda olamayacağı sonucuna varıldığı, bu nedenle Kardemir'in satış sistemi ve pazar davranışlarına ilişkin iddiaların 4054 sayılı Yasa'nın 6. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesine gerek bulunmadığı yönündeki dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmadığı; dava konusu Kurul kararı, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında değerlendirildiğinde, şikâyet başvurusunda ileri sürülen, Kardemir'i müştereken kontrol eden ve birlikte hareket eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, hâlihazırda faal oldukları pazarların birbirleri ile örtüşmediği ancak ihmal edilebilir yatırımlar ile birbirlerinin ürünlerini üretebilecek olmalarına karşın aralarında anlaşarak bundan kaçındıkları, ham madde kaynaklarını (Kardemir tarafından üretilen kütüğü) aralarında paylaştıkları, ham madde tedarik fiyatlarını, arz ve talep miktarını piyasa dışında belirledikleri ve bu yolla rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları iddialarının değerlendirilmesi bakımından, kararda, şikâyet edilen teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik pazarında faaliyet gösterdiği, ancak her bir teşebbüsün farklı alt ürün gruplarında uzmanlaştığı ve üretimini belirli ürün gruplarına yoğunlaştırdığı, esasen demir çelik sektöründe faaliyet gösteren pek çok teşebbüsün üretimini gerek yassı ürünler pazarında gerekse uzun ürünler pazarındaki belirli alt ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, bu durumun her bir teşebbüsün belirli ürünlerde uzmanlaşmasından kaynaklanabildiği gibi teşebbüslerin erişebildikleri müşteri gruplarının niteliğinden ya da pazarlardaki farklı kartılık yapılarından da kaynaklanabildiği, bu nedenle teşebbüslerin arasında iddia edildiği gibi bir koordinasyon olduğuna işaret edecek nitelikte kesin bir delil bulunmadığı sürece, teşebbüslerin birbirlerinin pazarlarına girmemesi hususunun 4. madde kapsamında değerlendirilemeyeceği, önaraştırma kapsamında yapılan yerinde incelemelerde, bu iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılamadığı, ayrıca ham madde kaynaklarının teşebbüsler arasında paylaşıldığı ve ham madde fiyatlarının yine aynı teşebbüslerce piyasa dışında belirlendiği iddialarına yönelik olarak da yerinde incelemelerde herhangi bir bulguya rastlanılmadığı gerekçesiyle 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle ilgili olarak başvurunun reddedildiğinin anlaşıldığı; dosyada yer alan bilgi ve belgelerin incelenmesinden, Yasa'nın 4. maddesi kapsamında ileri sürülen iddialara ilişkin

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2016/4477
Karar No : 2018/660

olarak, salt anılan iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılamadığı ve yerinde incelemelerde bu yönde herhangi bir tespit yapılamadığı gerekçesiyle başvurunun reddine karar verildiğinin anlaşıldığı; oysa, Yasa'nın 4. maddesi kapsamında ileri sürülen söz konusu iddiaların açığa kavuşturulabilmesi açısından Kardemir'in kütük ham maddesine ilişkin satış politikalarının ve satış miktarlarının incelenmesi, aynı şekilde şikâyet konu aile şirketlerinin Kardemir'den sağladıkları kütük tedarikinin araştırılarak bir sonuca ulaşılabileceği gerekirken, bu yönde herhangi bir araştırma yapılmadığı, şikâyet dilekçesinde Kardemir satışlarının anılan ailelerin kontrol ettiği şirketler arasındaki dağılımına yönelik somut iddialar ileri sürülmesine rağmen bu yönde hiç bir değerlendirmeye yer verilmeyen salt anılan iddiaları destekler nitelikte bir bulguya rastlanılmadığı gerekçesiyle soruşturma açılmasına gerek olmadığına karar verilmesinin eksik incelemeye dayandığı sonucuna ulaşıldığı; bu durumda, şikâyet konu iddiaların 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesi kapsamında incelenmesi ve Kardemir'in kütük satışları üzerinden yapılacak bir araştırma suretiyle elde edilecek bilgi, belge ve deliller ışığında değerlendirilmesi ve her türlü şüpheden uzak bir şekilde açıklığa kavuşturulması için soruşturma açılması gerekirken, eksik inceleme sonucunda şikâyetin önaraştırma aşamasında reddi ile soruşturma açılmasına gerek olmadığı yönünde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle, dava konusu işlemin iptaline karar verilmiştir.

Davalı idare ve davalı yanında müdahiller, temyiz dilekçelerindeki iddialarla anılan kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedirler.

Temyiz edilen kararla ilgili dosyadaki belgelerin incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin temyize konu kararının usul ve hukuka uygun bulunduğu, davalı idare tarafından dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşılmaktadır.

Davalı yanında davaya katılan Kardemir Karabük Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş. ve Çelsantaş Çelik Mamülleri San ve Tic. A.Ş.'nin temyiz istemlerine gelince;

2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanununun 46. maddesinin, 4001 sayılı Kanunla değişik 2. fıkrasında, özel kanunlarda ayrı süre gösterilmeyen hallerde, Danıştay dava daireleri ile idare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarına karşı, tebliğ tarihini izleyen otuz gün içinde Danıştay'da temyiz yoluna başvurulabileceği kurala bağlanmıştır.

Dosyadaki belgelerin incelenmesinden, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin temyiz edilen kararının Kardemir Karabük Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş.'ye 29/07/2016 tarihinde mevzuata uygun olarak tebliğ edildiği; ancak, Yasa'nın öngördüğü otuz günlük temyiz süresinin sona erdiği tarihten sonra 06/12/2016 günü kayda giren dilekçe ile temyiz isteminde bulunulduğu; aynı şekilde kararın Çelsantaş Çelik Mamülleri San ve Tic. A.Ş.'ye 02/08/2016 tarihinde tebliğ edildiği, Yasa'nın öngördüğü otuz günlük temyiz süresinin sona erdiği 01/09/2016 tarihinden sonra 05/09/2016 günü kayda giren dilekçe ile temyiz isteminde bulunulduğu anlaşıldığından, Yasa'da öngörülen süre geçirildikten sonra yapılan temyiz başvurularının incelenmesine hukuken olanak bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davalı yanında davaya katılanların temyiz istemlerinin süre aşımı nedeniyle REDDINE kesin olarak, davalı idarenin temyiz isteminin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 22/03/2016 günlü, E:2011/2373, K:2016/777 sayılı kararının ONANMASINA, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 26/02/2018 gününde oybirliği ile karar verildi.

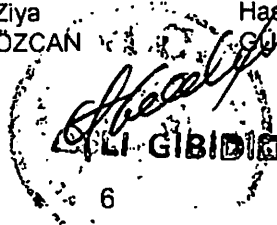
Başkan
Namık Kemal
ERGANİ

Üye
Gürsel
MEKİK

Üye
Ziya
ÖZCAN

Üye
Hasan
GÜZELER

Üye
Abdülkadir
ATALIK

6

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2016/4477
Karar No : 2018/660

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Doç. Dr. Selami
DEMİRKOL

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Yunus
AYKIN

Üye
Muhsin
YILDIZ

